

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego zostanie ujawnione, że przedsiębiorstwo dokonało odpisów w kwocie większej od rzeczywiście przysługującej.

§ 13. 1. Przedsiębiorstwo, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy funduszu zakładowego, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli w następnych okresach danego roku przedsiębiorstwo utworzy fundusz zakładowy, wówczas kwotę wydatków, o których mowa w ust. 1, należy traktować jako zaliczkową wypłatę z funduszu zakładowego.

§ 14. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do działających według zasad rozrachunku gospodarczego zakładów przedsiębiorstw wielozakładowych, jeżeli ich urządzenia księgowe pozwalają na ustalenie wyniku gospodarczego.

2. Kombinaty mogą, na mocy decyzji podjętej przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, tworzyć fundusz zakładowy w poszczególnych zakładach, jeżeli dla zakładów tych wprowadzono obowiązek sporządzania samodzielnych bilansów.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1969 r. (poz. 135).

TABELA STAWEK ODPISU DODATKOWEGO NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY ZA POPRAWĘ DYREKTYWNEJ RENTOWNOŚCI I DYREKTYWNEJ SPRZEDAŻY

Za poprawę dyrektywnej rentowności w punktach	Stawka funduszu zakładowego w % planowanego osobowego funduszu płac za jeden punkt poprawy dyrektywnego wskaźnika rentowności	Za poprawę dyrektywnej sprzedaży w %	Stawka funduszu zakładowego w % planowanego osobowego funduszu płac za jeden procent poprawy dyrektywnej sprzedaży
do 2	0,40	do 2	0,40
2,01 — 4	0,20	2,01 — 4	0,20
powyżej 4	0,10	powyżej 4	0,10

Przez punkt rozumie się poprawę o jedność zadanego wskaźnika rentowności.

Wskaźniki rentowności i sprzedaży oblicza się z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku z zastosowaniem ogólnie przyjętych zasad zaokrąglania.

136

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 marca 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad opodatkowania przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu.

Na podstawie art. 8 ust. 4 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1966 r. Nr 2, poz. 12), § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiągniętych przez rolników z działów specjalnych, z wód zamkniętych i z innych źródeł (Dz. U. z 1968 r. Nr 6, poz. 40) oraz art. 3 ust. 1 i art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 czerwca 1968 r. w sprawie zasad opodatkowania przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu (Dz. U. Nr 19, poz. 120) po wyrazie „produkcyjne” dodaje się wyraz „oraz kółka rolnicze i ich ośrodki rolne”.

§ 2. 1. Zarządza się zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku gruntowego za lata podatkowe do 1968 r. włącznie od przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu osiągniętych przez kółka rolnicze i ich ośrodki rolne.

2. Umarza się wymierzony, a jeszcze nie uiszczony podatek gruntowy za lata do 1968 r. włącznie od przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu osiągniętych przez kółka rolnicze i ich ośrodki rolne.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1969.

Minister Finansów: S. Majewski